

INFORMACE Z ÚŘADU

Vážení spoluobčané,

už je to celý rok, co náš život ovlivňuje celosvětová pandemie koronaviru. Před rokem si nikdo nedovedl představit, jaká omezení a nařízení na nás čekají a ještě nějakou dobu budou trvat. V médiích a na internetu jsou většinou uváděny co nejvíce rozdílné názory na řešení této situace, aby byla zajištěna co největší sledovanost. A nejen díky tomu je naše společnost, jako většinou, rozdělena na zastánce a odpůrce nařízených pravidel. Ale v životě nebývá nic jen černé nebo bílé. V této situaci bychom měli věřit více vědcům a také převzít osobní odpovědnost za ohleduplné chování ke svému okolí. V minulosti podobné pandemie, které u nás z žijící generace nikdo nezažil, trvaly obvykle 2 – 3 roky. Tato situace ukazuje jak je celý svět propojený a jak se lidé a zboží rychle přesouvají po naší planetě. Také to ukazuje, že ve vyspělých a demokratických státech se tyto kritické situace snaží řešit solidárně, chránit zdraví občanů a pomoci co nejvíce zasaženým oborům. Je naivní si myslet, že se to obejde bez následků. I když to někdy vypadá, že je u nás stále více odborníků na všechno, tak v této situaci jsme většinou laici a nejvíce můžeme pomoci tím, že se každý z nás začne důsledněji věnovat posílení své imunity např. zdravým životním stylem, konzumovat více vitamínů (hlavně D3). Především prevence pomáhá překonat většinu potíží, které nám život připraví. Víím, že je to někdy obtížné, protože se máme docela dobře, všeho máme dostatek a žijeme moc pohodlný život. Už to trvá hodně dlouho a s

neviditelným soupeřem se těžko bojuje. Snahou je ochránit nejvíce ohrožené skupiny obyvatel (nemocné lidi, seniory a pracovníky v první linii). Je vhodné se nechat občas testovat a při příznacích kontaktovat ihned svého lékaře. V současné době je v naší obci evidován zvýšený počet nakažených. Není to lehká doba pro nikoho. Věnujme zvýšenou pozornost našim dětem, protože jsou zranitelné, nemají ještě mnoho životních zkušeností a od narození bedlivě pozorují své okolí. Osvědčené formy rozvoje dětí jsou omezené, dlouho nechodí do školy, mají minimální kontakt s kamarády, méně sportují, nefungují zájmové kroužky a ještě více času tráví na počítači. Následky mohou být velké. Je úkolem nás dospělých jim pomoci, více se jim věnovat, povzbudit je, protože pevně věřím, že tuto pandemii překonáme a vrátíme se k normálnímu životu. Pokud si nebudete s něčím vědět rady, kdykoliv volejte. Stále platí, že je možnost zajištění nákupů. Naši obchodníci zatím mají dostatek roušek a respirátorů. Na obecním úřadě je stále možnost vyzvednout povrchovou dezinfekci zdarma. Využijte nastávající jaro třeba k práci na své zahradě, abyste na chvíli přišli na jiné myšlenky. Nezapomínejte na své příbuzné a známé a alespoň si občas zavolejte a povzbuďte se navzájem. Přečtěte si dobrou knihu, vzdělávejte se a věřte, že tuto nepříjemnou situaci zvládneme. Přeji Vám všem hodně sil a pevně zdraví.

Josef Šenk, starosta obce

Vodovodní sestavy jsou přichystány k vyzvednutí

Oznamujeme občanům, že si mohou vyzvednout na obecním úřadě vodovodní sestavy Bruse. Platit můžete hotově na pokladně obecního úřadu, nebo Vám bude vystavena faktura pro bezhotovostní platbu. Součástí dokladu bude i položka za odebrané potrubí na domovní část přípojky.

Jarní úklid vozovek

Jarní úklid vozovek obecním zametacím vozem, popřípadě vozem SSOK proběhne, pokud bude příznivé počasí, začátkem dubna. Prosíme Vás, abyste šetřili z chodníků, pokud budete chtít, smetli ke kraji vozovky. Hromádky však nedělejte, byla by to komplikace pro zametací vůz. Děkujeme!

Upozornění

30. dubna 2021 končí splatnost poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a také splatnost poplatku ze psů a ŠN.

Prosíme občany, aby při platbách v hotovosti v pokladně obecního úřadu využívali v maximální možné míře úřední dny, tj. pondělí a středa, vždy od 7:00 do 10:45 a od 11:45 do 17:00 hodin.

Bioodpad

Svoz bioodpadu bude zahájen **12. dubna!**

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V březnu 2021 oslaví významné životní jubileum tito občané Šumvaldu:

Hartmannová Marie, č. 238	27. 3.	87 roků
Vytřísalová Anna, č. 377	10. 3.	86 roků
Bartoňková Marie, č. 227	25. 3.	85 roků
Bradová Danuše, č. 253	27. 3.	84 roků
Kaller Jan, č. 334	29. 3.	81 roků
Malovaná Františka, č. 286	5. 3.	80 roků
Horák Jan, č. 145	14. 3.	79 roků
Štenclová Jaroslava, č. 230	26. 3.	79 roků
Urbášková Miroslava, č. 343	25. 3.	79 roků
Machalová Josefa, č. 298	19. 3.	77 roků
Vepříková Jiřina, č. 144	22. 3.	76 roků
Smrček Květoslav, č. 270	8. 3.	74 roků
Navrátil Jaroslav, č. 356	27. 3.	73 roků
Vorlová Marie, č. 266	1. 3.	72 roků
Ing. Krestýn František, č. 71	3. 3.	71 roků
Solovský Jaroslav, č. 98	25. 3.	70 roků
Blažek Lubomír, č. 375	17. 3.	68 roků

Brachtl Jan, č. 167	21. 3.	67 roků
Smékal František, č. 96	15. 3.	64 roků
Smékalová Alžběta, č. 157	7. 3.	62 roků
Brachtl Zdeněk, č. 29	28. 3.	62 roků
Jílek Zdeněk, č. 413	15. 3.	61 roků
Janoušek Oldřich, č. 263	26. 3.	61 roků
Valigurová Anna, č. 346	10. 3.	60 roků
Ošťádal Jiří, č. 55	5. 3.	59 roků
Bahounek Miroslav, č. 171	31. 3.	59 roků
Nerušílová Milena, č. 368	16. 3.	58 roků
Smékal Jindřich, č. 126	20. 3.	57 roků
Ševčíková Jarmila, č. 382	31. 3.	57 roků
Kupka Jiří, č. 394	26. 3.	56 roků
Bartoněk Zdeněk, č. 166	22. 3.	55 roků
Heřmanovský Ivo, č. 274	13. 3.	52 roků
Schusserová Kamila, č. 121	19. 3.	52 roků
Maitner Bronislav, č. 419	2. 3.	52 roků
Dubová Pavlína, č. 418	15. 3.	50 roků

Břevence:

Brücknerová Milada, č. 45	15. 3.	80 roků
Habermann Miloslav, č. 6	9. 3.	72 roků

Štoppl Rostislav, č. 16	24. 3.	64 roků
Štěpánek Pavel, č. 42	17. 3.	55 roků
Kyselý Pavel, č. 77	10. 3.	54 roků

Redakce Šumvaldských novin se připojuje ke všem gratulantům a přeje do dalších let pevné zdraví a životní pohodu !

INFORMACE Z ÚŘADU - pokračování

Svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu

V sobotu 27. 3. 2021 proběhne svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu, avšak **za mimořádných podmínek**, a to:

* odpad bude odebírán pouze od občanů takzvaně "z ruky do ruky", nikoliv sbírán z anonymních hromádek

* ke sběrným vozům budete přistupovat jednotlivě, samozřejmě jsou respirátory na ústech a dodržování rozestupů!!!

* při tomto svozu **nebudou odebírány** střešní krytiny, stavební odpad, pneumatiky, vysloužilé elektrospotřebiče, oleje z domácností.

Sběrné vozy budou přistaveny v těchto časech:

8:00 - 8:25	u Rychty
8:30 - 9:25	dům služeb
9:30 - 9:55	horní konec u Dubového
10:00 - 10:25	Břevenec točna

Oleje z domácností

Tuk průběžně lijte do obyčejných PET lahví a řádně uzavřené je pak můžete bezplatně odevzdat na sběrné místo za dílnami pracovníků obecního úřadu.

Sčítání lidu

Sčítání 2021 začíná o půlnoci z 26. na 27. 3. 2021. V první fázi má každý možnost sečíst se online prostřednictvím elektronického formuláře na webu nebo v mobilní aplikaci. Kdo se nesečte online, má zákonnou povinnost od 7. 4. do 11. 5. 2021 vyplnit a odevzdat listinný sčítací formulář. Jeho distribuci mají na starosti sčítací komisaři a síť kontaktních míst. Tuto část Sčítání 2021 zajišťují z velké části partneři z České pošty, s. p. Distribuce a sběr listinných formulářů budou pravděpodobně probíhat ve složité epidemičské situaci. Podrobné informace najdete na webových stránkách www.scitani.cz, popřípadě na webových stránkách obce.

Kovový odpad a elektrospotřebiče

Kovový odpad a vysloužilé elektrospotřebiče odevzdávejte na sběrné místo za dílnami pracovníků obecního úřadu.

Pneumatiky

Pneumatiky z automobilů jsou zařazeny do systému zpětného odběru, který zajišťuje společnost ELTMA. Ta se specializuje na zpětný odběr pneumatik a má nasmlouvané partnery – pneuservisy, ve kterých můžete pneumatiky bezplatně odevzdávat po celý rok. Nejbližšími takovými pneuservisy jsou: **Ing. Miroslav Filápek**, Litovelská 1280, Uničov; **AUTOCENTRUM KELICH s.r.o.**, Šumperská 536, Uničov; **ARCOS s.r.o.**, Rybníček 487, Újezd; **Miroslav Drozd DiS.**, Paseka 129; **DAK AGRIMO s.r.o.**, Klopina – areál ÚSOVSKO.

Bojoval jsem za císaře pána

V dalších pokračování příběhů našich rodáků a bývalých občanů, se rád budu věnovat událostem z Velké války. Jako první se zmíním o Janu Kouřilovi.

Narodil se 27. ledna 1894 ve Vicínově u Veselíčka a zemřel 3. května 1977 v Šumvaldě. Pokračoval tady na č. p. 47 v mlynářské živnosti svého otce. Po vypuknutí Velké války v říjnu 1914 byl odveden a po krátkém výcviku v Olomouci odjel v lednu 1915 s 13. zeměbranceckým pěším plukem, na ruskou frontu severovýchodně od polského Krakova. Své začátky v olomoucké posádce a první půlrok na frontě popsal v deníku, jehož zápisky bohužel končí 30. června 1915. Z rodinných vzpomínek víme, že byl 2. září 1915 u pevnosti Dubno na ruském bojišti raněn. Po vyléčení se musel vrátit opět na východní frontu. Tam padl do zajetí a dva roky strávil v Rusku „u Kalužina“. Pracoval v zemědělství a naučil se dobře rusky nejen mluvit, ale také číst a psát. Ze Šumvaldu s ním byli ještě zajatí taktéž Jan Kouřil, zvaný Farmař (č. p. 190), a František Černý (č. p. 104), což byl bratr jeho milé Anežky Černé.

Díky výměnám zajatců v roce 1917, kdy Rusko podepsalo mír s Rakouskem, se Jan Kouřil dostal z ruské fronty domů. Doma ale moc dlouho nepobyl. Musel znovu na frontu, a to tentokrát na italskou k Terstu. Tam během jednoho nekonečného pochodu odmítl v noci už dál pokračovat v cestě a únavou si lehl a usnul. Druhý den se probudil sám, opuštěn. Začal hledat svoji jednotku, a když jí našel, obvinili ho z dezerce. Za trest byl poslán do první linie, před zákopy. V té době zrovna Italové chystali útok na obranné pozice Rakušanů. Tomu předcházela silná dělostřelecká příprava a měli zaměřené zákopy, takže ti, co v nich byli, zahynuli, kdežto pan Kouřil, sto metrů před nimi, přežil. Dalo se tehdy mluvit o velikém štěstí a Boží prozřetelnosti, které ho potkalo.

Po návratu z války se v únoru 1920 oženil se svojí Anuší. V prosinci se jim narodila dcera Bohumila. Bohužel po dalším porodu (dvojčat) Anežka zemřela. Pan Kouřil se roku 1926 oženil podruhé, s Anežkou Brachtlovou a měli spolu ještě čtyři děti – Jana, Anežku, Helenu a Vladimíra. V roce 1938 a po zabrání Sudet se Jan Kouřil stal krátce v naší obci starostou. Během tohoto období byl zatčen a vyslýchán gestapem v Šumperku.

Jeho deník z Velké války popisující každodenní život vojáka, věnoval své milé Anuší. Přepsaný do elektronické podoby má 52 stran. Vlastní memoáry prokládal i básněmi. Část úryvků předkládám k přečtení.

„Když v poledne 26. října, za ponurého podzimního času opouštěli jsme zvláštní vlak na nádraží v Olomouci, nechtělo se mi velmi na místo ku hlášení určené odejítí. Sice jakás zvědavost táhla mne v ten život mi neznámý, však odpor proti stavu tomuto v nitru mém hluboce zakořeněný převládal jí. Potloukal jsem se s druhy celé odpoledne po městě, a v podvečer hlásil se teprve na c. k. zeměbranceckém velitelství, kamž byl jsem poukázán. Roztřídívše nás jako skot na trhu, po zápisu, uvedli nás do Elisabethinum, německé dívčí školy, t. č. v kasárny proměněné. Tam prvou noc spal jsem na erárním slamníku, zařazen do c. k. zeměbranceckého polního pluku č. 13, prvé setniny. (...) 14. listopad (...) Odpoledne po prve na střelnici za Lazci. Na pravém křídle této cvičí se ve střelbě současně s námi oddíl strojních pušek. Jsem nervózní, bručím na celý ten život a střílím dosti mizerně. Jediná rána z 5ti plná trefa! (...) 15. listopad. Neděle. Dopoledne škola. Starý známý

druh vyučování. Zabíjení lidí, kanóny, bodáky, poslušnost, žalář, prach a olovo. Odpoledne navštívila mne sestra. Výsledek návštěv jest, že žiji jako baron. Peněz dosti, balíků tolik, že často obsah jejich málem víko mého kufříku zvedá a mimo to času toho obzvláště dobré vojenské stravování naše. A přece jsem nespokojen. Život ptáka v kleci netěší. (...) 8. prosinec (...) Rozladěn nastupuji po poledni k rozkazu. Věren svému zvyku místo pozorného postavení chytati lelky po celém okolí, ohlédnu se ku vchodu Elisabethinia. A div divoucí. Špatná nálada rázem mizí, vždyť spatřuji tam A...i [Anuší].

Pln radosti spěchám, by co nejdříve vzdáliti jsme se mohli z kasáren. A žijeme celé odpoledne v radosti nad setkáním a nevzpomínáme na vojnu a bojiště... Za několik týdnů odloučení příliš mnoho k vyprávění a mládí tak bezstarostné a rádo zapomíná... A mimo to vždyť v kapse přesčasový lístek a večer se jede domů. (...) Večer odjíždíme. Ta chvilka ve vlaku, kdy zapomněl jsem na celou vojnu a zájem měl jen pro děvku po boku mém a jiskry parostroje kol oken jako meteory noční tmu brázdící minula nepochopitelně rychle. Snad jen mi... (...) Cesta po sněhovém popraškem kryté silnici k Š. [Šumvaldu], uběhla nám tak rychle, že dříve než nadáli jsme se, byl dolní konec vsi dosažen. Nezbylo mi než co nejrychleji se rozloučiti, bych skutečniti mohl návštěvu domova. Vždyť bylo již ku 12té! A o 5 hod. ranní odjíždí již z 10 km vzdálené stanice jediný vlak, jímž možno mi v pravý čas dosáhnouti Olomouce. (...) Čas doma strávený stačil bohužel tak k pochutnání si na domácích buchtách a k naplnění bezedných kapes pláště „pozůstatky“ nebožtíka vepře, několik dní přede tím utraceného. A potom nastoupena plnou parou cesta na stanici, kteráž v pravý čas dosažena. Následkem toho jsem již o 6. hod v kasárnách, kdež moji kolegové ne právě nejlépe vstávají nařikající na „bolení vlasů“ po nedělním flámování. 9. prosinec - Ráno nezbyvá nic jiného, než hoditi výzbroj na unavené tělo a na polním cvičení zaháněti dřímotu. Odpoledne tančí mi na střelnici figurky před ospalým zrakem a trefy vypadají dle toho. Z deseti ran celé dvě, ostatní letěly kamsi do Chomoutovských stodol. (...)

21. prosinec - Snažím se vpraviti do nového povolání, ač rozumím koním jako kůň knize. Ostatně padají naše povinnosti samy sebou, neboť není zde vůbec ničeho. Krmiva ne mnoho a čistící náradí vůbec žádné. Čistě válečně. (...) 16. leden - Vlak unáší nás ku Přerovu známým mi krajem. Menší stanice mjíjme bez zastávky. V Přerově na nádraží stojí vlak s těžkým dělostřelectvem. Jedoucí pravděpodobně do Uher. Vzezření nádraží, kde mimo uvedených vojenských vlaků i vlaky nemocniční pozorovati, má vzhled čistě válečný. Správa nádraží jest vojenská, doprava civilních osob silně omezena. Voj. kapela něm. dělostřelců hraje několik hudebních kusů, mezi nimi Rakouskou národní hymnu. Po krátké zastávce jedeme dále. Za Přerovem unáší nás ku Přerovu známým mi krajem. Menší stanice mjíjme bez zastávky. V Přerově na nádraží stojí vlak s těžkým dělostřelectvem. Jedoucí pravděpodobně do Uher. Vzezření nádraží, kde mimo uvedených vojenských vlaků i vlaky nemocniční pozorovati, má vzhled čistě válečný. Správa nádraží jest vojenská, doprava civilních osob silně omezena. Voj. kapela něm. dělostřelců hraje několik hudebních kusů, mezi nimi Rakouskou národní hymnu. Po krátké zastávce jedeme dále. Za Přerovem unáší nás vlak kolem rodiště mého, té malé samoty, kde po prve uzřel jsem svět. (...)

Zastavujeme v Hranicích, Sukdole, Polomi. (...) O půl druhé hodině noční budí nás poddůstojníci ze sna. Nacházíme se u konečného cíle naší cesty po železnici, na stanici Podgorze u Krakova. Rozespálí, zmatení, vyvádíme koně na výkladiště a vyhazujeme celé naše ubohé příslušenství z vagonů. (...) Po krátké chvilce po-chodu shodil narychlo osedlaný bělouš přítele O. celé své břímě dobláta, bez ohledu na to, že tím poškozujeme erární věc. S koněm se ovšem o těchto věcech rozumně mluvit nedalo, a proto obrátil se velitel naší výpravy, setník R. přímo na ubohého přítele, a nepříliš lichotivé své řeči dodal zároveň váhy několika pohlavky. (...) Minuvše město, již na předměstích pozorovati můžeme tu pověstnou zanedbanost polského venkova. Nuzné chatrče zde, ze dřeva ponejvíce zhotovené, slámou kryté. Lid v nich namnoze statný, však špinavý, zanedbaný, na nízké úrovni vzdělání stojící. (...) Míjíme vnější forty krakovské, z dálky skorem neznámé. Popatříme-li však důkladněji, upoutají pozornost naši několikanásobné překážky z ostatního drátu jako bludiště spletené a železnými do země zabetonovanými sloupky vyztužené. Za těmito z železobetonových věží v kopcích ukrytých tak, že tvářnost krajiny nemění a jen nesnadno k spatření jsou, trčí jícny pevnostních děl. (...) Ohromný kapitál leží zde mrtev, pochován a proč? Ku vraždění všech lidí nepohodlných, ku udržování vlády hrubé moci... Zajímavé divadlo naskytlo se nám při pochodu kolem posledního z fortů, jež bylo nám minouti. Tam vzlétnuvší letadlo volně jako pták vzduchem kroužíc po delším letu konečně na návrší fortu přistálo. Zde opět důkaz lidské práce duševní, bez ustání vpřed kráčející, však opět ve službách hrubé moci, násilí. (...) 18. leden (...) Asi čtvrt hodiny za Kocmierzovem povalený sloup barvy černobílé oznamoval nám, že překračujeme hranice říše carovy. Tvářnost kraje nezaznamenala zde žádných změn. Jen silnice, ač možno-li hrozou tu cestu tak zvatí, stala se ještě horší, než na půdě rakouské. (...) 23. leden - Cíl dosažen... (...) Vsi Kozubówa, jedné z oněch zapadlých a značně zanedbaných vsí ruského Polska, dosáhli jsme v uvedený den asi v 10. hod. dopoledne. Na rozsáhlém to prostranství, bývalé to louce, nebo pastvině seřadili nás krásně, a v mrazivém větru nechali stát a čekati na ubytování. Když konečně všichni naši pp. důstojníci dosyta se nahovořili se všemi svými známými, dříve do pole odešlými, došlo na nás a jeden oddíl po druhém odcházeli do vsi. Jako vždy zůstali jsme my a koně naše i s jejich těžkými břemeny naposled. Konečně došla řada i na nás a karavana naše brala se po rozbité cestě, kterou jen silný mráz poněkud schůdnější činil, na prostranství do středu vsi. Tam uvítal nás náš nastávající představený, šikovatel bitevního trainu našeho pluku B. Hned po uvítací řeči jeho „květnatými“ slovy jen se hemžící a z celého jeho vzezření, nesliboval jsem si od něho nic dobrého. Složivše bedny a odsedlavše koně zanechali jsme bedny i se sedly na prostranství. Tam umístěny byly již muniční vozy a výzbroj muničních soumarů oddílů dříve zde se nacházejících. Doprovázeni pak vojáky ze starého mužstva ubytování byli jsme ve stodolách vsi. (...) Bydliště naše, které samozřejmě bylo zároveň i stájí pro naše koně, bylo velmi roztomilé. Slámou krytá stodola s boky z vrbového proutí upletenými, pravá to besídka. Nedostatkem čerstvého venkovského vzduchu jsme v ní nikdy netrpěli, a za panujícího zimního času zdálo se nám to někdy až moc. (...)

15. květen - Jdeme dále po cestě dosti mizerné. Pěchota, jízda, dělostřelectvo, všechno zde smíšeno a všechno to množství lidu, zvířat a zbraní pohybovalo se se šumem a třeskotem zlověstně v před. Nebyli jsme ani hodinu na pochodu a počátek bitvy, okamžik, který nikdy nezapomenu, nastal. Důstojníci s bledými tvářemi udíleli rozkazy, mužstvo hledělo tázavě druh na druhu, pak rozprchlo se do rojové řady a v několika vteřinách pušky zarachotily. Vedle nás zajela baterie polních děl, která počala ihned palbu na ruské pozice. Pěchota postupovala do předu, nenarazila na odpor značný. (...) První lehce ranění odcházeli z bitevní čáry, zakrvácení, pobledlí. Sanitní hlídky odnášely těžce raněné. První zajatí, ruský důstojník a pět mužů, nejpřednější to ruská stráž, vedeni byli kolem nás. Míjíme ves Nova Wies a přicházíme do vsi Górkí, kdež postup náš zastaven. Na lesnatých návrších za vsí propracovávala se těžce do předu naše. Dosáhnuvši hřebenu kopců, zakopala se a ustala v postupu. Za dvorem v Górkách stojíme my pod vrbami, za budovou dvora obvažuje plukovní lékař L. raněné. Ruský granát se zavytím vybuchuje na cestě nedaleko obvaziště. Za tímto zahvízdnuv táhle trhá se ve vrbách nad námi šrapnel. Olovené kuličky jako kroupy dopadají kolem nás. Špice šrapnelu bzučí soudruhovi J. nad hlavou. Ten pouští plašícího se koně, kterýž shodiv sedlo i bedny se sebe, divoce lítá kolem nás. (...) Za chvilku hledají nás ordonanční pěšáci. Ve frontě potřebují střelivo. Pěšák vede nás přes město Klimontov a dále úvozem ku čáře bitevní. Kulky hvízdají kolem nás, šrapnely a granáty trhají se před námi ve vsi Pechově, kdež jsou naše rezervy. Na návrší několik kroků od vsi leží pěchota v nejpřednější čáře bitevní. Složivše bedny střeliva v Pechově, vracíme se šťastně do Klimontova, kdež přespáváme noc u naší muniční kolony, ležící na zemi přikrytí Boží oblohou. Ve frontě požáry vsi vrhají kolkolem rudou zář. (...) 30. červen - Potkáváme 2. a 3. prapor našeho pluku. Po 2 hodinovém pochodu pískovou pouští zůstáváme s koníky ukryti v rozsáhlém lese. Po chvíli čekání dochází zpráva, že Rusi nevyčkáve připraveného na ně útoku, ustupují dobrovolně za Vislu. Nastupujeme neprodleně další pochod. Hladoví a unavení námahou pochodu, (...) překvapení opět bouří s lijákem o 4. hod. odpolední docházíme na poslední návrší a před námi ve válejší se mlze otvírá se rovina Viselská. Tam děla hřmí, blesky šrapnelů míhají se vzduchem a před námi jsou oddíly bojují se zadními voji ruskými. Nalevo před námi plane k nebi obrovský požár označený důstojníky co hořící město Tarlow. O 5. hod. odpolední dostáváme oběd, první a poslední to jídlo dne toho. Stojíme pak v dešti v lesíku až do 8. hodiny večerní. Promoklý šat náš těžký, vodou napitý studí nepříjemně. O 8. hodině na nový rozkaz obracíme nazpět a bereme se večerním soumrakem do dále, aniž bych věděl kam...

(s velkým přispěním paní Marie Dokoupilové, Lukáš Kyselý)

Šumvaldské noviny

Noviny obce Šumvald/Periodický tisk územního samosprávného celku/Vychází 11 čísel do roka/Obec Šumvald, Šumvald č. 17, PSC 783 85/číslo "březen 2021" vydáno dne 9.3.2021/evidenční číslo MK ČR E 12535/Vydavatel: Obec Šumvald, 783 85 Šumvald 17, IČ 00299537, www.sumvald.cz / e-mail: redakceSN@seznam.cz